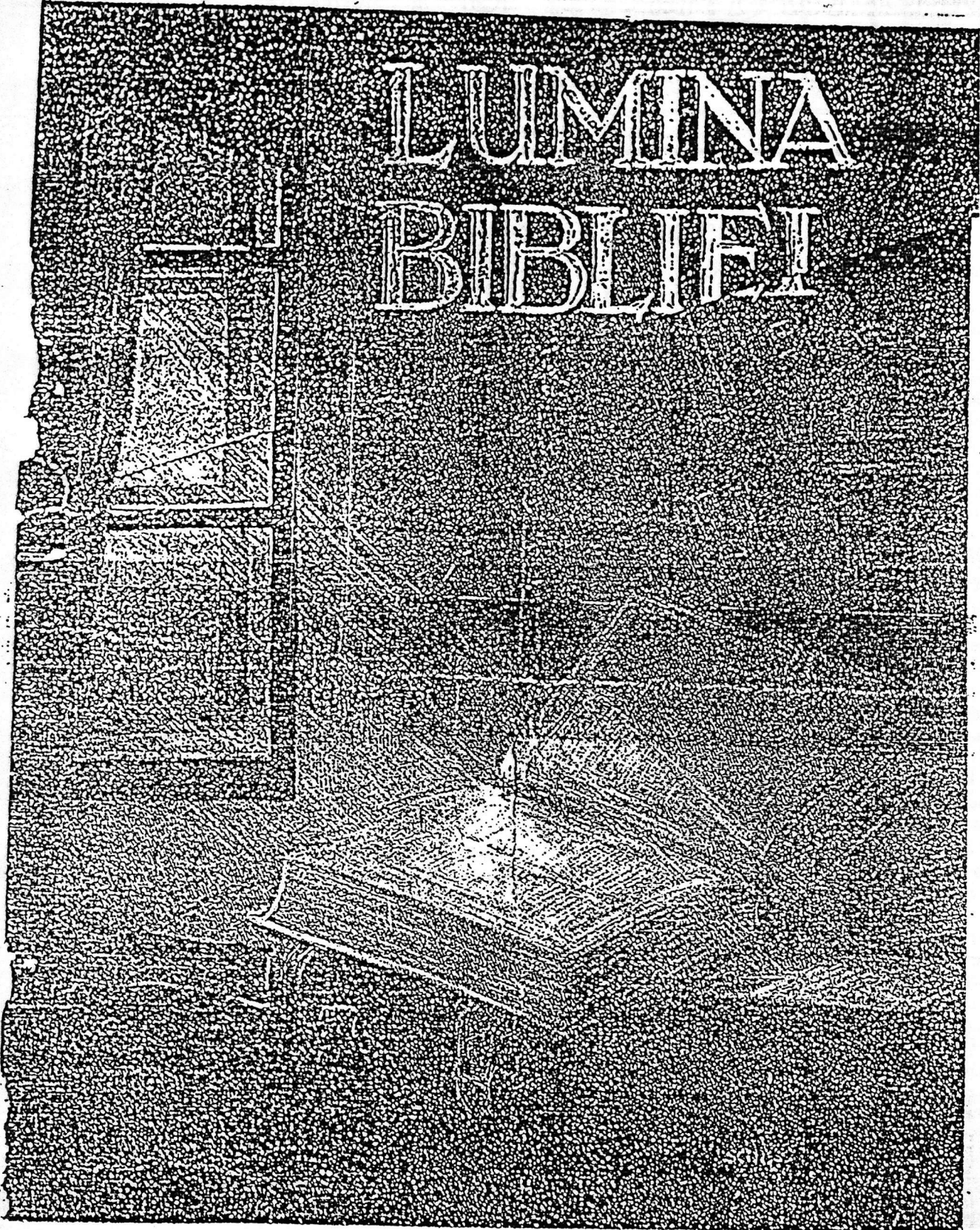

7

LUMINA BIBLICEI

1 NOVEMBRIE 1929

Numărul 8

GUMINA BIBLIEI

REVISTA LUNARĂ

CUPRINSUL:

Martorul credincios și adevărat	115
Cel credincios și drept	118
Apostolii săi	118
Culmea	120
Eu voi lăuda pe Dumnezeu meu	122
Criză	124
Motiva	124
Cine este El?	124
Relația sa față de unșii săi	125
Putere și măreție	126

ABONAMENTE:

Pentru România pe un an:	140 le
pe jumătate de an:	70 le
Pentru Cechoslovacia pe un an:	24 Kč
pe jumătate de an:	12 Kč

ADRESUL PENTRU COMANDA:

Carol Lisetz, Viena XVI, Panikengasse 36. Austria.

Broșura „Unde sunt morții“, de mult așteptată, s'a pregătit și în limba română. Prețul este 1 buc. 5,—Lei. Se poate comanda.

LUMINA BIBLIEI

VIENA

1 Noiembrie 1929

No. 8

Martorul credincios și adevărat

„Auzi pământule și toate depe dânsul! Și să fie Iehova martor Domnul asupra voastră, Domnul din templul cel sfânt al său.“ — Mica 1 : 2.

IN ACESTE cuvinte Iehova dă în știre, că va pune mărturie împotriva tuturor aceloră, care fac fărădelegi. Mărturia sa va arăta pe veci, cine este drept și credincios: — Dacă e lipsă de mărturie, atunci se ivește o întrebare, care cere rezolvare. Această întrebare așa cineva trebuie s'o deslege, care are drept și autoritate pentru a aduce judecată. Când asupra unui proces aduce sentința judecătoria cea mai înaltă, atunci gura fiecărui părăș amuțește pentru totdeauna. Accia care sunt judecați ca vinovați, vor dispărea pentru totdeauna, pânăcând accia, care stau de partea potrivită, se vor bucura de viață veșnică.

2 Marea întrebare pusă în discuție este următoarea: Oare Iehova este Dumnezeu drept și viu, sau altcineva ar fi Cel Prea Înalt? *Satan* Diavolul este acela care aduce orice ocară asupra lui Dumnezeu. (Psalm 69 : 10) Iehova astfel a devenit acuzat, pânăcând blestematul și răuvoitorul, *Satan*, tot aduce asupra Lui învinuiri mincinoase și nedrepte. Soarta veșnică a fiecărei creaturi înțelepte, stă în legătură cu rezolvarea întrebării puse. Fiecare creatură din cer, și totatunci și fiecare creatură depe pământ trebuie să-și deie cuvântul la această întrebare. Dumnezeu, având în vedere binele creaturilor sale, nu va lăsa mult timp nerezolvată această întrebare, ei la timpul său potrivit, va lua lucrul în mână și va pretinde rezolvarea ei definitivă. Când mărturia sa va ieși din templul său, vocea sa va tuna, pământul se va cutremura, iar domnia depe dânsul se va topi înaintea Lui.

3 Întrebarea de fapt nu trebuia pusă niciodată, doar nu era motiv adevărat niciodată, ca ființa sa de Dumnezeu, și supremația lui Iehova să devină nejustificată. Operele sale dovedesc indeajuns și irevocabil, că El este Cel prea Înalt. Voința sa arătată lămurit esto accia, ca nici o creatură înțeleaptă să nu aibă seuză, că Il tăgăduște, și din această cauză la timpul potrivit fiecare va primi lecția potrivită. „Pentrucă ce este cunoscut al lui Dumnezeu, arătat este întrânsii, deoarece Dumnezeu le-a făcut cunoscut lor. Căci cele nevăzute ale lui sunt văzute dela facerea lumii, pricepându-se cu mintea prin făpturi, adeca vecinica lui putere și măreție dum-

nezeiasă, pentrucă dânsii să fie fără cuvânt de apărare.“ (Romani 1 : 19, 20) Din aceasta cauză pe pământ au trăit totdeauna unii, cari au pus mărturie pentru Iehova. Scriptura arată, că trebuie să vină un timp, când după voința sa, martorii săi trebuie să depună o mărturie specială, care va fi completată cu mărturia lui Dumnezeu, ca să cunoască toată creatura că El este — Dumnezeu Iehova.

4 Invinuirea cea dintâi împotriva lui Dumnezeu a avut loc în Eden, și aceasta invinuire a fost mincinoasă. Lucifer, cheruvimul sfânt de altădată, s'a arătat Evei, căreia i-a spus despre Iehova Dumnezeu, că mințește. L'a mai invinuit pe Dumnezeu, că n'ar fi în stare, ca să îndeplinească răzbunarea sa în caz că omul i-ar călca poruncile sale. Prin aceasta Lucifer a tăgăduit autoritatea justificată al lui Dumnezeu. Eva astfel a fost dusă în eroare și s'a îndoit de faptul că Iehova ar fi Cel prea Înalt. Astfel a devenit Lucifer cel dintâi martor mincinos. Spre dovedirea acuzării sale nu a putut aduce nici o dovadă, și Eva totuși a crezut ceea ce i-a spus. Făcând aceasta s'a făcut vinovată împotriva poruncii lui Dumnezeu ce a dat mai târziu: „După spusa a doi martori, sau după spusa a trei martori să se adevărească lucrul.“ (5 Moise 19 : 15) Deoarece Lucifer a fost cel dintâi martor mincinos, dânsul a devenit părintele minciunilor și omorător de om, dupăcum Isus a zis aceasta. — Ioan 8 : 44.

5 Este potrivit să amintim o altă regulă dumnezeiască, referitor la mărturia mincinoasă. „Uriciune sunt lui Iehova buzele mincinoase.“ (Proverbe 12 : 22) Dumnezeu urește pe cei mincinoși cât și pe omorătorii de oameni și îi clasează la un loc. (Proverbe 6 : 16—19) Ca poporul său ales, să cunoască voința sa, și să știe, că El urește amăgirea și fătărnicia, le-a dat următoarea poruncă: „Să nu mărturisești mărturie mincinoasă asupra aproapelui tău.“ „Nu ridica strigaro mincinoasă, și nu da mână cu omul rău, ca să fii martor mincinos.“ — 2 Moise 20 : 16; 23 : 1.

6 Afară de aceasta Iehova a mai preseris, că persoana, care a făcut mărturie mincinoasă împotriva altuia, și din această mărturie ar rezulta pedepsirea aceluia, și

el să fie pedepsit astfel, după cum ar umbla pedepsit vinovatul, dacă într' adevăr s'ar fi găsit vinovat. Dacă de exemplu un om s'ar jura strămb, că aproapele lui a furat un bou, atunci acest om trebuie să fie pedepsit, ca și cum dânsul ar fi furat bou. (5 Moise 16—20) Legea lui Dumnezeu mai spune, că limba mincinoasă poate să umble un timp anunit, însă mincinosul cu voința, la urmă va fi stărpit. (Proverbe 12 : 18; 20 : 27) Astfel legile exprimate ale lui Dumnezeu ne clarifică, că Dumnezeu la timpul său potrivit, va nimici atât pe Satan, cât și pe profeții mincinoși împreună cu sistemele lor mincinoase, deoarece mințesc cu voința. Iehova descopere acum pe Satan și pe martorii săi mincinoși, prin vestirea adevărului său peste întreg pământul. După legile sale, acei martori, care au mărturisit adevărul, sunt în drept, ca să pună mâna pe cel osândit, ca să-l omoare. Intocmai vor mărturisi și adevărații martori ai lui Dumnezeu despre adevărul cuprins în planul său, în virtutea căruia El va nimici pe toți mincinoșii. — 5 Moise 17 : 6, 7.

Dumnezeu nu se schimbă, dar nici legile sale. Legea lui este regula de conduită în lucrările sale, fie exprimată, sau nu. Dacă legea i s'a dat în știre omului, atunci aceia va rămânea valabilă în veci. Aceia care se susțin a fi copiii lui Dumnezeu, trebuie să iasă în considerare aceste legi lămurite, ce constituie regula de acțiune a lui Dumnezeu. Să se păzească de bârfitori, limbuți și de rău vorbitori care cu plăcere se ocupă cu aceia, ca să facă orice rău altora. Pentru poporul lui Dumnezeu s'a scris: „Deaceia lăpădând dela voi minciuna, vorbiți adevărul fiecărui cu aproapele său, pentru că suntem membrii unii ai altora.“ (Efeseni 4 : 25) Dacă vedem pe cineva, care se susține a fi copil al lui Dumnezeu, și totuși se ocupă cu răspândirea bârfelilor despre alții, atunci să nu-l ascultăm, și să nu petrecem cu dânsul, deoarece acest fapt lui Dumnezeu nu-i place, și pelângă aceste constituie și călcarea legii sale. Acela care vorbește de rău pe fratele său, prin aceasta se dovedește de fiu al Diavolului, fără considerare, că ce crede despre sine.

Adam și Eva au dat crezare mărturiei celui dintâi mincinos. Urmașii lui Adam și Eva, au ajuns cu ușurință în tabăra Diavolului. Toți aceștia nu au crezut în Dumnezeu. Credința înseamnă cunoștința adevărului și o supunere plină de dragoste, în armonie cu aceasta cunoștință, față de Dumnezeu. Dumnezeu iubeste pe cei credincioși și drepti. Până la potop numai Abel, Enoch și Noe au fost credincioși lui Dumnezeu. Toți ceilalți urmași ai lui Adam și Eva au dat loc influenței lui Satan. Acești trei oameni credincioși nu s'au rușinat, ca să mărturisească, în mijlocul puternicului împotriviți, pentru numele lui Iehova. Dumnezeu a răsplătit astfel credincioșia acestor oameni, că le-a dat mărturia sa și a lăsat să se scrie în cuvântul său, că aceștia s'au bucurat de plăcerea sa, deoarece au fost dovediți credincioși. „Abel credința având adus-o lui Dum-

nezeu mai bună jertfă decât Cain, prin care credința primi dovadă că este drept, dând Dumnezeu mărturie la darurile lui și prin dânsa vorbește încă des ia murit. Pentru a sa credință Enoch fu strămutat ca să nu vază moartea și nu fu aflat pentru că Dumnezeu îl strămutase. Căci mai înainte de strămutarea sa a fost dovedit că plăcuse lui Dumnezeu. Fără credință dar nu este cu putință a plăcea lui Dumnezeu, pentru că cel care se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că este și că se face răsplătitor celor care-l caută.“ (Evrei 11 : 4—6) Deci fără credință este cu neputință să-i fie cineva plăcut.

Marele potop, care a nimicit creaturile rele, a dovedit atotputernicia lui Dumnezeu și supremația sa față de împotriviți. Națiunile pământului cu voința n'au voit să știe că Dumnezeu le-a fost creatorul și binefăcătorul lor. Destulă vreme a petrecut între dâșii Noe, „predicatorul adevărului“ prin care au avut oamenii ocazie să cunoască adevărul. Scopul vădit, pentru că s'a făcut mărturie prin Noe a fost, că popoarele pământului să nu poată spune că Dumnezeu nu i-a avertizat despre intenția sa de a-i nimici. Aceasta stabilește regula amintită atât de des în Scripturi, că Dumnezeu nimice nu face în ascuns, ci îl anunță mai întâi pe om despre intenția și scopul său referitor la el.

Prin Noe și cei trei fii ai săi, care au trecut peste potop, omenirea a început din nou. Acești martori oculari ai potopului, desigur au povestit urmașilor săi, cum a nimicit Dumnezeu lumea prin potop. Noe și fiii săi au povestit copiilor lor, că Satan a adus nelegiuire între oameni și că Dumnezeul drept al eternității pentru aceasta a nimicit creaturile sale. Copiii lui Noe și cei ai fiilor lui, deoarece știu, că Iehova este marele dătător de viață, și că Diavolul este marele dușman al lui Dumnezeu, și deoarece li s'a spus, că Satan este de vină pentru nimicirea adusă asupra oamenilor prin potop, n'au nici o scuză ca să nu recunoască pe Iehova de Dumnezeu și Domnul lor. Satan nu cu mult după potop, a început din nou să răspândească minciuni despre Dumnezeu. Și toți aceia care n'au iubit pe Dumnezeu au ajuns sub influența lui Satan. Oamenii deoarece au ajuns în neștiere cu voința, au căzut în idolatrie și nu peste mult pământul din nou a devenit stăpânit de răutate, și majoritatea oamenilor a uitat de Dumnezeu.

Din scripturi reiese clar, că Dumnezeu s'a îngrijit, ca totdeauna să aibă martori pe pământ. În timpul său, un „povestitor întreg de martori“ a trimis, ca să mărturisească despre numele său. Dumnezeu pe acești martori îi pune de exemple pentru creatura nouă. (Evrei 12 : 1,2) Viața acelor oameni, care au mărturisit despre bunătatea lui Dumnezeu, a servit de pildă chiar și pentru ingerii din cer. Chiar așa acuma, credincioșii bisericii lui Dumnezeu, sunt punctul de privescătoare al lumii, ingerilor și al oamenilor. — 1 Corinteni 4 : 9.

Intre aceia oameni, care au format „nourul de martori“ pentru Iehova, se afla și Noe, Avraam, Isaac și Iacob. Aceștia, indecursul mării vârsto al idolatriei, au

figurat ca niște lumânări, ce luminează numele lui Dumnezeu. Po urmașii lor Dumnezeu i-a făcut o națiune, ca să le fie martori pe pământ. Purtările lui cu aceasta națiune a fost ca să arate dovedit adevărul său pe care l-a spus: „Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Iehova, și națiunea pe care a ales-o de moștenire.“ (Psalm 33:12) Națiunile păgâne care locuiau împrejurul lui Izrael, au avut deplină ocazie ca să vadă binele de care se bucura poporul lui Izrael din partea lui Dumnezeu, atât timp cât a fost credincios față de El. Dumnezeu de repetateori a dat evreilor dovada incontestabilă, că El este singurul Dumnezeu adevărat. El le-a dat ocazie, ca să pună mărturie adevărată și de încredere pentru dânsul și cu purtarea lor să servească de martori popoarelor dimprejurime. Prin faptul că adeseori i-a eliberat din lipsuri și primejdii, și-a arătat atotputernicia sa dumnezeiască. Prin aceasta și prin alte mijloace i-a învățat, că deaceia i-a ales, ca să-i fie de martori pe pământ.

„Ceiace Iehova a făcut pentru Izrael, nu a făcut în interesul său propriu. El le-a dat ocazie, ca să și dovedească credincioșia față de dânsul. Le-a fost poruncit, ca să povestească copiilor lor despre bunătatea sa, ca din generație în generație să se împărtășească de binecuvântările sale. (5 Moise 6:17, 20) „Moștenire în etern luat-am mărturiile tale, căci ele sunt bucuria inimii mele.“ (Psalm 119:111) Acestui popor a încredințat Dumnezeu cuvintele sale. (Romani 3:2) Dumnezeu a curățit drumul înaintea lor și i-a condus într' un pământ plin de bunătăți, și i-a provăzuit cu binecuvântări, spirituale și materiale, care trebuia ca să-i încurajeze se fie martorii drepti și credincioși ai lui Dumnezeu. (5 Moise 8:7—14) Nici un alt Dumnezeu nu i-a ajutat și nu i-a mângâiat. Nici un alt Dumnezeu strein nu poate susține, că el le-a dat binecuvântările. Dumnezeu de aceia le-a zis: „Eu am prezis și am mântuit, și datu v'am în știre precând zeu strein nu era încă între voi; deaceia voi sunteți martorii mei, zice Iehova, că Eu sunt Dumnezeu.“ — Isaia 43:12.

„Izraeliții au neglijat să aprecieze ceiace Dumnezeu a făcut pentru dânsii, și că i-a primit în favoarea sa. Ceiace s'a întâmplat cu dânsii, s'a însemnat în cuvântul său pentru binele și ajutorul Izraelului spiritual (celor ce sunt pe pământ). „Astfel cine gândește că stă neclintit, fie cu luare aminte să nu cadă.“ (1 Corinteni 10:11, 12) Dacă pentru Izraelul natural a fost de lipsă ca să fie martor credincios al lui Dumnezeu, atunci cu cât mai mult e de lipsă pentru Izraelul spiritual, ca să fie martori credincioși și drepti ai numelui său.

„Vederea și pricepera izraeliților (față de credință) s'a întunecat, și scopul pentru care au fost chemați și aleși, l'au pierdut din ochi. Pierzând vederea, îi aștepta căderea. „Unde viziunea Dumnezeiască lipsește, poporul este desfrânat, dară cel ce păzește legea este fericit.“ (Proverbe 29:18) Ei nu și-au dat toată silința ca să ție legea. Egoismul lor i-a bătut spre drumul rău. Ei

cautau mai mult comoditatea și renumele lor proprie, în loc să îndeplinească datorințele lor, să preamărească numele lui Iehova și să caute plăcerea sa. Umblarea izraeliților a preumbrat exact ceiace trebuia să se întâmple cu aceia, care au pășit în urmele lui Isus Christos, dar, care și-au călcat legământul. Creștinii consacrați tot asemenea pot să pățească cași izraeliții, anume vor cădea și se vor nimici, dacă vor pierde vederea scopurilor lui Dumnezeu.

„Satan a ridicat pentru sine reprezentanți dintr'o izraeliți, care au mărturisit mincinos, ca să orbească poporul și să-l întoarcă dela adevăratul Dumnezeu. Est'o scris lămurit, că asemenea lucruri se vor ivi într'o izraeliții spirituali. (2 Petru 2:1) Izraeliții au fost avertizați asupra acestei acțiuni a lui Satan și li s'a poruncit ca pe profetii mincinoși, care reprezintă pe Satan să-i omoare. (5 Moise 13:1—5) Deoarece izraeliții au neglijat să se supună poruncilor lui Dumnezeu, profetii mincinoși au răspândit maidepart'o minciunile Diavolului. Acei profetii mincinoși erau iudei, care nu se pot scuza, că au cunosteau legea lui Dumnezeu. Cu toate acestea au intrat în serviciul lui Satan. Au avut plăcere să-i admire și să-i aplaude oamenii. Au cedat egoismului. Au fost fățarnici, deoarece susțineau că vorbesc în numele lui Dumnezeu, și ei de fapt, în calitate de „lui de pasărar“ al lui Satan, au lucrat, ca să prindă în laț pe frații lor, și ca să-i împiedece să fie credincioși lui Dumnezeu. — Osea 9:8.

„Iehova a servit mărturie pentru izraeliți, prin profetii săi credincioși, însă poporul nu-i luat în considerare. (Jeremia 29:23) Aceasta definește regula, că cei ce vor fi credincioși față de Dumnezeu, aceia, acumina trebuie să se dovedească de martori credincioși și adevărați ai lui Dumnezeu. Izraeliții nu se puteau scuza cu neștiința. Iehova i-a adunat la un loc, unde le-a dat lecție, învățându-i că ce rău le-a fi dacă dânsii se vor depărta dela El. Ei au răspuns: „Noi vom servi pe Domnul.“ După aceasta Domnul prin Iosua a făcut se mărturisească împotriva lor însuși. „Si Iosua zise către popor: voi sunteți martori în contra voastră însăși, că voi ați ales vouă pe Iehova, spre a-i servi. Si ei ziseră: Martori!“ (Iosua 24:22) Sunt mulți car s'au consacrat lui Dumnezeu, și prin aceasta s'au unit, ca să facă voința Lui. Adevărul le-a fost pus înainte, din care au putut cunoaște voința lui Dumnezeu. Nu au nici un motiv să spună, că nu au cunoscut voința Lui; deaceia, ei au devenit martori încontra lor însăși.

„Izraeliții prin purtarea lor nepotrivită au adus ocară asupra numelui lui Dumnezeu. Domnul i-a musturat în interesul lor, ca să se poată întoarce și să fie din nou în armonie cu legământul lor făcut. (Deoarece izraeliți. Acest fapt a făcut mândrii pe păgâni, cari își băteau de popoarele păgâne cu scopul să pedepsească pe izraeliți. Acest fapt a făcut mândrii pe păgâni, cari își băteau joc de Dumnezeu, deoarece ei au putut birui pe acel popor, care era sub conducerea lui Dumnezeu. Exact acest

lucru se întâmplă cu mulți, care susțineau, că Isus Christos este Mântuitorul, și Iehova Dumnezeu lor. Disprețuind legământul lor, și au meritat și au și primit dispreț din partea oamenilor iubitori de bine ai diferitelor națiuni. Rezultatul a fost, că milioanele oamenilor s'au întors dela Dumnezeu, prin care fapt, numele lui Dumnezeu a fost batjocorit.

" Scopul lui Dumnezeu a fost, ca poporul cu care a încheiat legământ, să tragă învățătură din acele experiențe prin care a trecut izraelul natural, iară dinpotriva, dela lume așteaptă să învețe din experiențele izraelului spiritual. Văzând aceia, că izraelul, pentru că a călcat legământul făcut cu Dumnezeu, a trebuit să sufere înfrângere completă, trebuie să știm, că tot aceia soartă așteaptă și pe aceia, care sunt în legământul de sacrificii și nu vreau să mărturisească pentru numele Lui. Voința lui Dumnezeu, esto legea sa. Voința sa poate fi exprimată, dar poate fi observată, din purtarea Lui față de poporul său, cu care a încheiat legământ. Este stabilită deci regula, că acela care încheie legământ spre a deveni martor al lui Dumnezeu, nu va putea neglija datorițele sale față de acest legământ fără să nu aștepte pedeapsa cuvenită. Acesta ori va fi un martor credincios al lui Dumnezeu, sau (deadreptul sau pe căi laterale) so va uni cu cel rău. Isus această regulă a întărit-o când a zis: „Cine nu este cu mine, împotriva mea este, și cine nu strânge cu mine, risipește.” — Matei 12 : 20. Cel credincios și drept.

" Cel din urmă profet, pe care Dumnezeu l'a trimis ca să mărturisească pentru numele său, a fost Ioan Botezătorul. El a fost trimis ca prănnergător, ca să vestească venirea celui mai mare martor al lui Dumnezeu, „A fost un om trimis dela Dumnezeu, al cărui nume era Ioan. Acesta veni spre mărturie, ca să mărturisească pentru lumină, ca toți se crează printr' insul. Nu era acela lumina, ci veni ca să mărturisească despre lumină.” (Ioan 1 : 6—8) Astfel Ioan, martorul lui Dumnezeu, a mărturisit pentru Isus, pentru cel mai mare martor, dintre toți cei trimiși de Dumnezeu.

" Isus a dovedit credințioasă față de Tatăl său. A venit ca să reprezinte pe Tatăl său. Deaceia a fost trimis în lume, ca să mărturisească despre Tatăl său și despre adevăr. „Eu spre aceasta sunt născut și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesec pentru adevăr.” (Ioan 18 : 37) Acel adevăr pe care l'a înălțat mai presus de toate, a fost, că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu, autorul și implinitorul a toată creațiunea. Despre sine a mărturisit, că dela Iehova, dela dătătorul său de viață a venit. (Ioan 5 : 23) Dânsul nu a voit să primească cinste din partea Diavolului sau al oamenilor. (Ioan 5 : 41; Matei 4 : 10) A fost drept și credincios față de Părintele său. Toată cinstea și onoarea a atribuit-o Dumnezeului Iehova, și pentru sine n'a pretins nimic. (Ioan 5 : 30; 8 : 29) Fie într-o învățăciei săi, fie într-o farisei și păgâni, El numai pentru mărirea, puterea și împărăția Părintelui său a mărturisit. Esto scris

despre dânsul că atunci când a stat în fața îngâmfatului dominitor roman, „a făcut o frumoasă mărturie înaintea lui Pilat din Pont.” — 1 Timoteiu 6 : 13.

" Cei trei ani și jumătate de serviciu ai Domnului, au fost consacrați exclusiv, mărturiei pentru numele lui Iehova Dumnezeu și pentru planul său de mântuire. Pe când și-a sfârșit mărturia, ce a făcut pe pământ, serviciul său și l'a încheiat, ca unul din cei mai mari martiri ai lui Dumnezeu. Că consecrarea sa lui Dumnezeu, și mărturia ce a depus pentru numele său i-a fost plăcută lui Iehova, dovedește îndeajuns faptul, că Dumnezeu l'a înviat din morți și l'a dăruit cu un nume mai presus de toate numirile ce există, și a dat poruncă, ca toate creaturile să i se închine. (Fapte 10 : 38—40; Filipeni 2 : 9—11) Năzuința sa întotdeauna a fost, ca să-l reprezinte pe Iehova. A făcut o mărturie credincioasă pentru adevărul cuvântului lui Dumnezeu și a preamărit întotdeauna numele Părintelui său. Pentru aceasta este numit de: „Aminul, martorul credincios și adevărat.” — Apocalips 3 : 14; 2 Corinteni 1 : 20.

" Iehova Dumnezeu l'a făcut pe Isus cap al izraelului spiritual. Fiecare care face parte din creațiunea nouă și se dovedește credincios față de Dumnezeu, trebuie ca să pășească pe urmele lui. Purtarea sa este singura purtare care este potrivită. „Căci pentru aceasta ați fost chemați, căci și Christos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă, ca să urmați pe deaproape în urmele lui.” (1 Petru 2 : 21) Scriptura arată, că toți aceia, care se vor bucura la sfârșitul căii lor de plăcerea lui Dumnezeu, și vor deveni părtași la împărăția lui, trebuie să parcurgă acelaș drum, pe care l'a parcurs Isus. Asupra acestui punct nu mai are loc nici o discuție. Dumnezeu, prin aceia, că l'a numit de martor credincios și adevărat al său, a dat de înțeles, că toți aceia, pe care îi recunoaște între copiii săi, trebuie să pună mărturie pentru numele său cel mare. Unii care se cheamă urmași ai lui Isus Christos, adeseori și mereu critică revista, pentru că aceasta tot numai despre importanța serviciului vorbește. „Să ne însemnăm odată, pentru întotdeauna, că revista nu se bate după plăcerea oamenilor sau al Diavolului. Ea caută plăcerea lui Iehova. Nu ar fi deamă de misiunea ei, dacă nu ar repeta necesitatea și importanța faptului, ca să fim în acest timp potrivit martori ai numelui Iehova Dumnezeu. Altă purtare ar dovedi necredințioasă.”

Apostolii săi

Ⓜ Apostol este acela, care este încredințat de mai marele său, cu ducerea la îndeplinire al unui lucru. Pe acei oameni credincioși cari au fost împreună cu Isus în timpul serviciului său, de pe pământ, Domnul i-a trimis la lucru. Oare Isus le-a zis, ca să-și desvoalte câte un caracter frumos, plăcut și astfel să se pregătească, ca să fie duși în cer la un timp potrivit? Dacă da, atunci fiecare urmaș al său așa trebuie să facă. Iar dacă nu atunci eciace le-a dat ca pildă de urmat, de care trebuie să și fie conduși trebuie să o primească. Isus a zis în

vățăcelor săi: „Eu sunt lumina lumii. Cei care s-au pregătit să plece de pe pământ, și să știut, că voința Părintelui său este, ca această lumină să nu se stingă. Acești oameni au umblat cu dânsul, au mâncat cu dânsul și stând la picioarele lui au primit dela el învățătură. Oare ce i-a învățat pe dânsii în cei trei ani și jumătate? Da, i-a învățat, ca să știe pentru ce scop au fost aleși, ce le este datorința. Chiar înaintea morții sale le-a zis Isus: „Si mărturisiți și voi, pentru că dela început sunteți cu mine.“ Dacă desvôltarea caracterului era lucrul principal, ce trebuia să facă învățăceii, atunci Isus desigur le-ar fi vorbit ceva despre asta. Intre cele din urmă cuvinte pe care le-a adresat lor, înainte de ce a plecat în glorie, au fost cuvintele dupăcum urmează: „Dar veți lua putere când Sfântul Spirit va fi venit peste voi, și mi veți fi martori în Ierusalim, și în toată Iudea și în Samaria și până la marginea pământului.“ — Faptele 1:8.

22 Cum au putut înțelege apostolii credincioși cuvintele Domnului? Indată după plecarea Domnului la cer, unul dintre ei astfel a vorbit către ceilalți: „Deci trebuie ca unul dintre acești bărbați . . . să fie martor împreună cu noi al învierii lui.“ (Faptele 1:21,22) Acest unul trebuia să ocupe locul lui Iuda necredinciosul. Cei credincioși au fost martori la suferințele și gloriificarea lui Isus, ca astfel să poată înțelege mai bine chemarea lor. (1 Petru 5:1; 2 Petru 1:16) La Rusalii aceștia au început mărturisirea în public și cu mult curaj. Mai târziu Dumnezeu a trimis pe Petru la Corneliu, un păgân inimos. Oare Petru i-a fi spus lui Corneliu, că urmarea lui Isus constă în aceia, ca să mediteze în liniște și să crească în blândețe, ca astfel să se pregătească pentru a fi aflat potrivit de dus în cer? Las, să vorbească apostolul singur: „Pe acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi și i-a dat ca să fie cunoscut, nu la tot poporul, ni nouă martorilor, care mai dinainte am fost ales de Dumnezeu, care am mâncat și am beut împreună cu dânsul după învierea lui dintre morți; și ne-a poruncit să predicaăm poporului și să credințăm, că El este cel rânduit de Dumnezeu, judecător al viilor și al morților.“ — Fapte 10:40—42.

23 Nici un consacrat al Domnului, nu poate să aibă motiv serios, și nici seuză, că doar ar fi nelămurit în ceia ce privește misiunea sa de pe pământ. Dumnezeu ne-a dat și ne dă ocazie ca să cunoaștem ce este voința sa. Saul din Tarsus, a fost un aprig persecutor al urmașilor Domnului. Dumnezeu a lăsat se treacă prin aspre încercări, dar l-a lămurit pentru ce scop: „Dumnezeul părinților noștri te-a ales pe tine ca să cunoști voința lui și să vezi pe cel drept și să auzi glas din gura lui, ca vei fi martor pentru dânsul la toți oamenii despre cele ce ai văzut și ai auzit. Si acuma ce ai în gând?“ (Fapte 22:14—16) Scoală-te și vezi de lucrul pentru care ei fost ales!

27 În viitor când toate lucrurile vor fi descoperite și cunoscute, fără, îndoială va fi știut, că dela cruce înce-

pand până în zilele de acum, pe pământ a fost mercu un lanți neîntrerupt al martorilor credincioși pentru numele lui Dumnezeu. Prin Christos, Dumnezeu a organizat pe pământ biserica sa; Satan pe de altă parte a organizat societatea sa ipocrită și fățarnică, căreia i-a dat numele de „religiune creștină“, care poartă pe ne-drept numele lui Christos, ca să amăgească pe oameni și să-i despartă dela adevăratul Dumnezeu. Mare mulțimă ai oamenilor de bine au căzut în cursa lui Satan, căro-ra le-a dat de înțeles, că misiunea lor pământească este desvôltarea caracterului, ca astfel să fie pregătiți pentru a merge în cer, unde vor lua parte la conducerea lumii. Învățătorii fățarnici i-au condus pe aceștia în creștinătatea cu numele. Acest sistem, face ceremonii pe dinafară, poartă uniforme caracteristice eclesiastice, și se face văzut dinafară. Si aștăzi mulți dintre aceia care se mărturisesc de creștini, cred că prezentarea pe dâni afară este de mare importanță. Ei susțin, că scopul chemării lor este să se pregătească pentru cer, unde vor fi ridicați, ca să devină împreună moștenitori cu Christos. Pe dânsii îi vatămă, dacă în prezența lor, sau la auzul lor vorbim de serviciul Domnului din timpul de acum. Ei așa cred, că servesc lui Dumnezeu prin aceia, că ocărăsc și vorbesc de rău pe aceia, care lucrează pentru mărturisirea numelui lui Iehova Dumnezeu. Ei au pierdut din vedere scopul pentru care Dumnezeu i-a scos dela întunerec la lumina sa minunată. — 1 Petru 2:9,10.

28 Diavolul a ridicat martori mincinoși împotriva lui Isus. (Matei 26:59,60) Învățăceul tot numai la aceasta se poate aștepta, deoarece servitorul nu este mai mare decât stăpânul său. (Ioan 15:20) Alte scripturi îl avertizează pe urmașul lui Christos, că să poate aștepta la atacuri, chiar din partea acelor, care se susțin a-i fi frați. David nu a fost om deslăvârșit, dar a fost un martor credincios al numelui lui Iehova. David a preumbrat pe Christos și pe membrele sale. A scris în calitate de profet al lui Dumnezeu, și cuvintele sale se referă la creatura nouă: „Căci asupra-mi ridică-se martori mincinoși, și celce nu respiră decât silnicie.“ (Psalm 27:12) „Martori nedrepti se scoală de ceia ce nu știam, m'au întrebat.“ — Psalm 35:11.

29 Putem aștepta, că în acest timp, martori mincinoși se vor ridica, și vor acuza pe aceia, care își dau cele mai bune năzuințe, ca să mărturisească pentru numele lui Iehova. Dacă acești martori mincinoși, chiar vor omorâ pe cuvântătorii credincioși ai Domnului, mărturia, cu toate aceste va progresa neîntrerupt. (Psalm 119:95) Atunci când ocări și acuze nemiloase se vorbesc împotriva acelor, care servesc pe Dumnezeu, și dacă cel acuzat nu răspunde acestor acuzări; unii frați, vor fi cuprinși de nedumerire și cu minare vor întreba, dacă nu cumva sunt drepte acuzele. Copilul adevărat al lui Dumnezeu, trebuie se presupună despre fratele său care este în Christos, că este nevinovat, atât timp, pânăcând printr' o cercetare și ascultare potrivită nu se convinge dacă într' adevăr este vinovat de cele acu-

zate. Dar pentruca să putem convingo pe cei ce ne acuză, să ne oprim oare în lucrul pe care ni l'a incredințat Domnul? Oare Isus s'a adresat tribunalului, pentru apărarea onoarei și cinstei sale? Este scris despre dânsul, că nu s'a bucurat de cinste din partea oamenilor, ceiace dă de înțeles, că nu mult s'a bătut pentru cinste și onoarea înaintea oamenilor? Dacă nici Isus și nici apostolii nu au făcut aceasta, atunci oricare copil al lui Dumnezeu trebuie să permită Diavolului, ca să-l încalce în păre, și ca să-i fure timpul, ce l'ar folosi în serviciul Domnului? Oare nu-i așa, că chiar aceasta i-ar plăcea Drăcului? Prin aceasta Satan, ținte ca să împiedece pe servitorii lui Dumnezeu în îndeplinirea cu credincioșie al serviciului lor.

20 Să nu uităm, că servitorul Domnului, nu oamenii, ci stăpânului său trebuie să dea socoteală despre lucrul incredințat lui. „Tu cine ești care judeci slugă străină? Față de Domnul său numai să cadă, dar va sta, că Domnul are putere, căsă-l face să stea.” (Romani 14: 4) Dacă cineva vede, că fratele său servește pe Domnul, și se bucură de binecuvântarea Domnului; să nu uite, că nu cade în competența sa de a-l judeca. Creștinul știe bine, deoarece Domnul l'a avertizat amintindu-i; că acela care va dovedi credincios șie față de Dumnezeu, va deveni sânta săgeților ce vin din partea dușmanului. Faptul, că creștinul servește mai departe pe Domnul și se bucura de harul său, este cea mai bună dovadă ca acuzele îndreptate împotriva lui sunt mincinoase, și sunt dela dușman. Despre aceasta stă scris: „Cine va ridica învinuire împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este îndreptățitor.” — Romani 8: 33.

21 Cuvântul „îndreptățitor” folosit aici nu se referă la îndreptățirea primită cu ocazia consacării. Cuvântul acesta amintit aici se referă la creatura nouă și înseamnă mulțumirea lui Dumnezeu față de el (bine primire). Singurul Dumnezeu are dreptul să bine primească pe ai săi, și altul nimeni n'are drept s'o facă. El va bine primi pe aceia, care se bucură de plăcerea lui, fără considerare la aceia, ce gândește unul sau altul. Nici un adevărat copil al lui Dumnezeu nu-și va pierde capul la auzul vorbirilor de rău împotriva fratelui său, știind, că Dumnezeu va judeca pe fiecare, după judecată lui dreaptă și desăvârșită. Nu există scriptură care ar dovedi, că Domnul ar fi rânduit pe cineva să fie sergent spiritual al fratelui său. A dat ce e drept, dispozițiuni adunărilor, ca acele să examineze unele vinovății făptuite, însă nici adunările n'au fost îndreptățite, ca să aducă pedepse.

Calmea

22 Iehova a dovedit lungă răbdare față de dușmanii săi. El a permis lui Satan și uneltelor sale, ca să continue a aduce ocară și blestem asupra numelui său sfânt. Aceștia au tăgăduit pe Iehova Dumnezeu, și au ponergit cinstea și onoarea sa. Timpul este aproape, când această întrebare trebuie să fie rezolvată. Va veni timpul, când

acuzatorii falși și mincinoși vor fi stărpiți. Insuși Iehova va porni procesul, și îl va și judeca în dreptate. D'volul și toți argații săi vor fi judecați și mincinoșii vor rușina.

23 Iehova provoacă acum pe dușman și pe agenții săi. Le pretinde ca să aducă dovezile lor, ca să arate dreptatea celor susținute de dânsii, sau să se lase bătut. Tot în acelaș timp, aceloră care sunt sinceri și credincioși față de El, le spune: „Voi sunteți martorii mei, că eu sunt Dumnezeu.” Este evident, că Dumnezeu, în acest timp de mare tulburare, are vr'o cățiva, care trebuie să steie fermi și statonici de partea Lui și să n'ar turisească pentru numele lui.

24 Dumnezeu, prin activitatea martorilor săi credincioși, descopere locul de scăpare al minciunii și-l face văzut. (Isaia 28: 17) Dracul s'a îngrijit de marele loc de scăpare al minciunii. Pe unii consacrați i-a orbit în așa măsură încât ei nu sunt capabili a vedea, că dracu are o organizație, și se poticnese, dacă rămășița credincioasă vorbește împotriva organizației lui Satan. Aceia însă, care umblă în lumină și care sunt luminați de fulgerele ce strălucesc din templu, recunosc, că Satan are o organizație puternică. Ei văd, că aceasta organizație blestemată așa de legat ține poporul, încât niciunul nu se poate elibera din ghiarele ei, și că nici o putere omenească nu este capabilă, ca să-l elibereze. Mărturia rămășiței dacă ar dura chiar mai multe secole, nu ar putea nimici organizația lui Satan, și nici nu poate țega pe cel rău. Ce să facă dar rămășița?

25 Ca martori credincioși ai lui Dumnezeu, descopere minciunile blestemate, și atrag atenția poporului asupra mărturiei mari ce va da Dumnezeu încurând. Rămășița vede, că e incapabilă, ca să poată învinge puterile celui rău. Stie însă, că acesta nu este lucrul ei. Ei știu, că trebuie să fie martori credincioși și adevărați ai lui Iehova, deoarece mărturia ce s'a făcut în timp de mai bine de șase mii de ani, acuma a ajuns la culme. Cu apreciere ascultă cuvintele lui Iehova, pe care le-a adresat lor și tuturor aceloră care au urechi de auzit: „Deaceia așteptați-mă zice, Iehova, până în ziua în care mă voi seula la prada; căci hotărârea mea este de a aduna popoarele, de a strânge regatele, ca să vărsa supra-le mânia mea, toată aprinderea mâniei mele; căci de focul gelosiei mele tot pământul acesta va fi mistuit.” — Zefania 3: 8.

26 Nu peste mult mărturia rămășiței va avea sfârșit, și după aceia va veni un timp de așa mare străntorare, care n'a văzut încă omenirea. (Matei 24: 14, 21, 22) Iehova acuma vorbește către popor prin gura martorului său credincios, zicându-i: „Auzi pământulo și toate depe dânsul, și să fie Iehova Domnul martor asupra voastră. Domnul din templul cel sfânt al său. (Mica 1: 2) Voința exprimată al lui Dumnezeu este, ca acuma poporul, (atât conducătorii cât și cei supuși) să fie avertizați de intenția sa. Ce sistem folosește El pentru aceasta? Îndeosebi cărți și alte tipărituri folosește în acest scop.

Prin aceste unelte pune mărturie înaintea popoarelor care se susțin a fi creștini. În unele locuri se folosește și de radio, însă nu mulți se pot bucura de această uneltă. Radiofonia o folosește, pentru a deschide drumul prin anunțarea poporului. În urmă trimite pe credincioșii săi, care umblă din casă în casă să vestească evanghelia, vorbind poporului despre vestea de bucurie, că eliberarea este aproape. Fiecare membru al clasei templului, poate beneficia de ocazia, să pună în mâna poporului vestea de bucurie tipărită, și prin aceasta să pună mărturie pentru numele lui Iehova Dumnezeu. Deoarece sunt în corpul lui Christos și au fost duși în starea templului, fac parte din Christos. Iehova așa vorbește despre Christos: „Iacă l'am dat do martor popoarelor, conducător și căpetenie popoarelor!“ — Isaia 55 : 1.

17 Aceasta înseamnă că fiecare membru al corpului, a fost dat de mărturie popoarelor. Dintre cei unși nici unul nu poate fi credincios față de Dumnezeu, dacă nu mărturisește, când Dumnezeu îi dă ocazie pentru aceasta. Mărturiile Domnului, El le-a pus în mâinile celor unși. Acesta este un privilegiu, importanța căruia nu se poate arăta îndeajuns. Revista ar deveni necredincioasă față de misiunea sa, dacă nu ar atrage atențiunea de repetate ori asupra acestui mare privilegiu.

18 Satan a lăsat să se redice monumente în amintirea faptelor mai însemnate a servitorilor săi. Aceste monumente vor fi nimicite pentru totdeauna. Însă mărturiile pentru Domnul, vor fi veșnice și adevărate. (Psalmi 119 : 144, 152) Acele sunt cele mai minunate dintre toate câte s'au spus, și este fericit acela, care cunoaște și le vestește. Iehova va bineprimi pe martorii credincioși și îi va primi la sine. Cuvântul său ne lămurește, că pe nimeni altul nu-l va bineprimi, și nici nu l'a lua la sine. Acești credincioși și adevărați vor sta în veci în biserică sa ca stâlpi de amintire (monumente).

19 Dupăcum spune profetul, Iehova se va scula, ca să pună mărturia cea depe urmă, care va face să strălucească pe veci numele său. El va fi cel mai mare martor. „Căci iacă Iehova va ieși din locul său, se va pogori și va călea peste înălțimea pământului: și munții se vor topi sub dânsul și văile vor crepa. Fi-vor ca ceara înaintea focului, ca apele ce curg prin râpe.“ (Mica 1 : 3, 4) Pecând Iehova va depune mărturia sa, toată creatura va ști, că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și că Satan și agenții săi sunt mincinoși. Înaintea lui Iehova va pieri tot ce este rău și stricat. Atunci înaintea fiecărui om iubitor de bine și de adevăr, Iehova va fi cel mai mare „Martor credincios și adevărat“. Acest titlu i-a dat și scumpului său Fiu, și l'a așezat în poziția cea mai măreață, după El. Aceia care se vor uni cu Isus Christos în opera sa mare, și care vor ședea pe tron cu dânsul, trebuie să fie de aceia care au mărturisit cu credincioșie adevărul despre numele marelui al lui Iehova. Pe aceia, care cu credincioșie mărturisesc adevărul despre numele celui prea Înalt, Iehova îi va elibera.

20 Făcând pe scurt sumarul, vedem, că dela Eden și până azi, Satan s'a împotrivit lui Iehova și a adus oară asupra numelui său sfânt și a făcut pe mulți alții ca să facă tot așa. Fiecare ființă, care a mărturisit pentru Iehova și s'a dovedit statornic, a fost hulit, căzând asupra lui acele ocări, care au căzut asupra lui Dumnezeu și Isus Christos. Vedem, că Dumnezeu începând dela Abel, până la Ioan Botezătorul, a trimis pe profeții săi, ca să-i fie martori. Mai târziu a trimis pe iubitul său Fiu, cel mai mare martor, care a umblat vreodată pe pământ. Pe urmă a trimis pe apostoli, care au petrecut cu Isus, și care au mărturisit pentru dânsul și pentru planul de mântuire a lui Dumnezeu. Îndecursul vârstei, au fost niște urmași ai lui Isus Christos, care cu credincioșie au stat lângă numele sfânt al lui Iehova. Acum a sosit timpul de mare importanță, când Dumnezeu voiește, ca toți aceia, pe care îi numește do rămășița sa credincioasă, și care fac parte din clasa templului, să facă o vestire stranie, o mărturie pe pământ. Ca cei mai mari dintre dânsii, Iehova Dumnezeu va fi marele Martor, care se va distinge, și care va face ca toată creatura să se cunoască, că El este marele Iehova Dumnezeu. Acest lucru îl va face în mod foarte hotărât.

21 Ceiace trebuie să vadă creștinul este aceia, că cel mai mare privilegiu ce s'a dat vreodată unei creaturi este, de a cunoaște, că face parte din clasa martorilor pentru Iehova. Pânăcând lucrează în acest serviciu, să nu-l înfricoșeze și nici să nu-l împiedece acele ocări, care sunt aruncate asupra sa din partea dușmanului, și nici vorbirile de rău și urciunile ce lo întâmpină din partea acelor frați, care dau ascultare dușmanului. Singurul Dumnezeu este marele Judecător. Fiecare martor credincios al lui Dumnezeu, umăr la umăr, so luptă pentru evanghelia împărăției lui Dumnezeu, și nici o minută nu se înfricoșează înaintea dușmanului. Prin faptul că sunt credincioși și adevărați față de Iehova, rămășița arată, că iubirea lor au așezat-o în Iehova: „Pînăcâ în mine pus-a iubirea sa, zice Domnul, deaceia îl voi scăpa și îl voi înălța, căci cunoaște numele meu.“ — Psalm 91 : 14.

Intrebări pentru studiul berean

§ 1, 2. Spune care este intrebarea importantă, rezolvarea căreia trebuie să aibă loc acum? Cine a ridicat învinuirii și împotriva cui? Despre ce interese este vorba? Cine trebuie să deie sentința? Cine va lămurii intrebarea și cu ce rezultat?

§ 3, 4. Intrebarea trebuia de fapt să se pună? Descrie împrejurarea, prin care s'a adus cea dintâie învinuire! Ce mărturie s'a făcut, și prin cine? De ce este trebuință pentru o mărturie ciudată?

§ 5, 6. Citează scripturi, arătând cum privește Domnul mărturia mincinoasă! Spune care este regula dată lui Izael, referitor la mărturia adevărată și cea mincinoasă! Ce închipuiește aceasta? Ce se va întâmpla la urma cu sistemele mincinoase și cu aceia care părăsesc aceste sisteme?

7. Ce îndrumare ne dă apostolul Pavel în privința purtării noastre drepte față de altul? Ce purtare se dovedim față de aceia, care calcă această regulă?

8, 9. Arată origina mărturiei mincinoase. Descrie stările care au fost pe pământ în timpul potopului! Definește credința, și arată marea ei importanță! Intrucât s-a dovedit credința și credincioși față de Dumnezeu înaintea potopului? Ce regulă întărește faptul, că Dumnezeu a vestit înainte că are de gând să nimicească lumea?

10. Cum a servit poporul de mărturie pentru generațiile de mai târziu? În ce măsură a prins învățătura și pentru ce nu mai bine?

11—13. Arată la cine se referă „norii de martori” din Evrei 12:1, 2? Ce au mărturisit aceștia? Arată, că purtarea lui Iehova față de Izrael, trebuia să servească de lecție, atât pentru dânsii cât și pentru popoarele din jurul lor! În ce scop s-a purtat astfel cu ei?

14—17. Descrie drumul urmat de Izrael, și arată ce învățături cuprinde pentru Izraelul spiritual!

18, 19. Fă o asemănare între Izraelul natural și cel spiritual 1) în privința relației lor față de Iehova, 2) măsura aprecierii acestei relații, 3) influența ce au răspândit prin urmarea căii arătate de Dumnezeu, 4) și în privința urinării din neglijarea legământului din partea lor! Ce învățatură este într' aceasta pentru aceia, care doresc să fie credincioși?

20. Cine a fost Ioan Botezătorul și ce misiune a avut?

21, 22. Care a fost misiunea lui Isus pe pământ? Ce veste a vestit și ce a mărturisit? Ce sfârșit a avut acela misiune? Ce mare scop a avut serviciul său? Adu dovezi scripturale, din care reieșă, că Părintele a avut plăcere de serviciul făcut de Isus!

23. Spune precis, ce înțelegi sub urmarea pașilor lui Isus?

24, 25. Ce este apostolul? În ce scop a învățat Isus pe ucenicii săi credincioși? I-a incredințat cu ducerea la

îndeplinire a unui lucru? În ce trebui să conștiece puterea, care îi făcea capabili pentru activitate? Arată din activitatea apostolilor, ce țineau ei de serviciul lor?

§ 26. Arată adevărul important ce reieșă din purtarea lui Dumnezeu față de Saul din Tarsus!

§ 27. Cine a organizat biserica adevărată și în ce scop? Cine, cum și în ce măsură a întors mintea și a oamenilor de bine dela priceperea scopului și a înțelesului chemării înalte?

§ 28, 29. Ce învățatură să trăgă martorii de acum ai lui Dumnezeu din experiențele lui Isus cu martorii mincinoși? Ce învățături sunt ascunse în experiențele lui David?

§ 30, 31. Explică versetul Romani 8:33 și 14:4 și aplică aceste scripturi!

§ 32—35. Pentru ce a dat Dumnezeu dovadă de așa lungă răbdare față de dușmanii săi? Care sunt cele două drumuri puse înaintea dușmanilor lui Dumnezeu? În ce scop va folosi acum Iehova pe martorii săi credincioși? Arată din scripturi cine va duce la îndeplinire zdrobirea domniei lui Satan și eliberarea omenirii?

§ 36—38. Spune care sunt uneltele de care s-a îngrijit Iehova ca prin acele să primească poporul cunoștință despre El și despre intențiunile sale! Care este sistemul cunoscut, care trebuie acum urmat în lucrul vestirei? Deoarece vedem, că Iehova s-a îngrijit de mijloace, și ne-a arătat și modul cum trebuie să facem, ce însemnează atunci devotamentul credincios pentru dânsul în timpul de acum?

§ 39. Cum se va sfârși acest lucru de mărturie și cu ce rezultat? Cum va da Iehova în știre bunăprimirea sa față de martorii săi credincioși?

§ 40, 41. În rezumat arată, ce mare lipsă este de a pune mărturie în lume, care este misiunea martorilor deosebiți, care sunt uneltele dușmane, folosite de împotrivor, și că Iehova bineprimește pe cei credincioși!

W. T. 15 Ianuarie 1929.

Eu voi lăuda pe Dumnezeuul meu

„Voi cânta Domnului cât voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeuul meu cât voi fi.” — Psalm 104:33.

IEHOVA este singurul Dumnezeu atotputernic și adevărat. Afară de El altul nu este. Fiecare creatură are pe Dumnezeuul său, dar numai câțiva oameni cunosc pe adevăratul Dumnezeu. Iehova merită, ca fiecare ființă vie să-i cânte lăuda. Va veni timpul când fiecare va cânta cu bucurie lăuda numelui său, deoarece altfel nu se va putea bucura de viață veșnică.

• Cel mai mare dușman al lui Dumnezeu este Satan.

Cu toate că Lucifer era fiul Celui prea înalt; totuși a dorit mai mult, să fie cinstit de alții, decât să caute plăcerea creatorului său. Dorința sa de a deveni asemenea Atotputernicului, l-a condus la răsculare, din care principiu a fost degradat, fiind intitulat cu numirile: Balaur, Șarpe, Satan și Diavol. Ne fiind împiedecat în dorința sa de înaltare și în drumul său stricat, a devenit dăunătorul

nevăzut al lumii relov de ființe a condus pe calea mândriei, care duce la nimicire.

• Scopul principal al lui Satan este, ca să obțină închinarea și lăuda omenirii. Ca să-și ajungă acest scop, multe uneltiri violente și amăgitoare a adus la iveală. Dintre aceste uneltiri mai cu seamă aceia se distinge, prin care a făcut pe oameni ca să se numească în mod fățarnic după numele lui Dumnezeu. Acest fapt a puzgărit numele adevăratului Dumnezeu. Satan, prin violență, amăgire și fățarnie, a reușit să-i întoarcă pe mulți de la Dumnezeu. E drept, că Dumnezeuul Atotputernic era în stare ca să împiedece pe Satan în ducerea la îndeplinire a uneltirilor sale violente, însă înțelepciunea sa desăvârșită l-a împiedecat ca să se amestece până la timpul hotărât.

* Cel prea Înalt a permis omului să se conducă după capul său, și cei mai mulți au urmat acele lucruri care nu le-au fost spre folos. Drumul lor a fost a drumul înjosirii și nu cel al adevărului. Experiența este cel mai bun învățător. E sigur că aceasta a știut-o Cel prea Înalt chiar dela început. El a permis ca omul să treacă prin școala lungă a experiențelor. Prin experiența vor învăța oamenii la timpul potrivit lecția absolut necesară, și numai aceia, cari vor învăța lecția și vor întipări-o în inima lor, vor primi viață veșnică. Iar sfârșitul acelor cari nu vor învăța lecția, va fi nimicirea.

* Multi oameni se închină lucrurilor fără viață. Alții se închină oamenilor, banilor, puterii, pânăcând alții se închină chiar Diavolului. Singura închinare adevărată, este închinarea înaintea lui Iehova Dumnezeu și al Fiului său iubit Isus Christos. Orice altă închinare este diavolească. Deoarece lui Satan nu i-a reușit să facă pe toți oamenii să-l adoare, pe foarte mulți i-a indemnăt să se închine aștorfel de lucruri, cari îi vor întoarce dela Dumnezeu. Aceasta mai cu seamă așa a putut o ajunge, că a orbit pe oameni față de adevăr. (2 Corinteni 4:3, 4) Aceia clasă conducătoare pe care a folosit-o ca unelaltă în ajungerea acestii scop a fost preoțimea. Preoții, prin faptul că au stat înaintea oamenilor ca reprezentanți ai Dumnezeului adevărat, cu ușurință au putut întoarce milioane de oameni către Satan, ca să se închine lui.

* Satan, prin faptul că pe aceia, cari s'au numit după numele adevăratului Dumnezeu, i-a făcut să se închine dumnezeilor falși, acel scop l-a urmărit ca să aducă batjocură asupra numelui lui Dumnezeu. Aceasta uneltire a și avut deja rezultatul său dorit, chiar dela primele zile a omului. (1 Moise 4 : 26) Acest metoda l'a susținut până în zilele noastre, când fătoria a ajuns chiar la culme. Nici o clasă a oamenilor nu a adus atâta necinste numelui lui Dumnezeu decât preoții deosebitelor organizațiuni religioase.

* Dumnezeu de aceia a trimis pe profeții săi în lume, ca să marturisească de bunătatea Lui și ca să prevestească poporul de acele străntorări ce vin asupra lor din cauza nelegiuirilor ce săvârșesc. Deoarece acești credincioși puneau mărturie înaintea oamenilor de numele adevăratului Dumnezeu, au suferit tot felul de persecuțiuni din partea agenților lui Satan. Au fost bătuti, întemnițați, omorâți cu pietre, tăiați cu ferestrăul și omorâți cu sabia. În toate aceste persecuțiuni, ei au stăruit în credințioșia lor față de Dumnezeu. Lumea n'a fost vrednică de ei, și ei nici nu au făcut parte din lumea rea al lui Satan. Dânsii au fost martiri pentru cauza adevărului.

* După aceia Dumnezeu a trimis pe scumpul său Fiu în lume ca să mărturisească despre adevăr și să întoarcă pe oameni către Dumnezeu. (Ioan 18 : 37) O parte din popor l'a și ascultat cu plăcere, dar și dintre ei mulți s'au întors dela Isus, trimisul Dumnezeului adevărat, fiind influențați de preoții de atunci. A fost urmărit și

persecutat întot modul, a fost făcut vinovat de aproape toate păcatele cuprinse în codul penal, însă El a fost curat, sfânt, neprinhănit și fără de păcat. Toate ocările ce cădeau asupra lui Iehova au căzut asupra sa. (Ps. 69 : 10) Satan, dumnezeul fals a indemnăt pe fii săi, preoțimea, ca să verse sângele celui neprihania. (Ioan 8 : 42—43) Dânsii s'au și supus poruncii părintelui lor, Dracului, și Isus a trebuit să îndure moartea cea mai blestemată.

* Isus a răspândit vestea prin popor, că Iehova la timpul său hotărât va ridica o împărăție dreaptă întru oameni și El va nimici domnia lui Satan și al tuturor Dumnezeilor streini. Mult timp a trebuit să treacă până la venirea acestui timp. Când Isus s'a suit la cer, Dumnezeu i-a spus următoarele: „Sezi la dreapta mea până voi face dușmanii tăi așternut picioarelor tale!” (Psalm 110 : 1) El a trebuit să aștepte până la venirea timpului hotărât de Dumnezeu. Intre timp însă, Iehova a făcut să fie vestit pe pământ vestea înbucurătoare despre răscumpărare prin sângele Fiului său iubit, și despre împărăția sa dreaptă ce va ridica spre binele omenirii. Dumnezeu prin aceasta a avut de scop, ca să le întindă acelor cari arată supunere față de cuvântul său, ca să se dovedească de martori ai Lui în lume. Acești credincioși n'au făcut parte din lume, dupăcum noi Isus n'a făcut parte din ea, ci ei au fost în lume, unde au mărturisit despre numele adevărat al lui Dumnezeu. Dumnezeu a lăsat ocazie pentru credincioși ca să se facă în asemănarea morței lui Isus Christos și ca să icie parte la învierea sa glorioasă. — Coloseni 1 : 24; Filippeni 3 : 8—11.

* Onoarea și măreția acestor credincioși nu este de însemnătate, ce privește planul lui Dumnezeu, însă au parte de mare milă (har) și primesc răsplata credințioșiei lor. (Apocalips 2 : 10) Adevăratul scop pentru care ei au fost scoși din lume, au fost aleși și au fost făcuți un popor deosebit, este dupăcum spune apostolul: „ca să vestească lucrurile mărețe aceluia care i-a scos din întunecare la lumina sa minunată.” (6 Petru 2 : 9) Ei nu pot să vestească lucrurile sale mărețe și nu l pot lăuda dacă nu sunt în adevăr și dacă nu îndeplinesc ei din inimă ceia ce zice psalmistul în textul nostru.

* În timpul alegerii bieșiciei lui Dumnezeu, Satan a organizat un sistem religios fals și fațarnic, al cărui diferite clase s'au numit după numele lui Isus și al lui Iehova Dumnezeu. În aceste organizațiuni a instalat învățatori falși, cari în locul adevărului Dumnezeesc s'au folosit de minciunile lui Satan. Învățătorii ipocriți au învățat pe oameni ca să se apropie de Dumnezeu cu gurilor prin închinare exterioară, pânăcând inimile lor era de parte de Dumnezeu. (Isaia 29 : 13) În aceste sisteme atât dintre învățătorii cât și dintre membri, au fost mulți de aceia cari au fost amăgiți de Satan, în zilele noastre însă preoții au lăpădat fățis pe Dumnezeu și cuvântul său, și sunt orbi complet față de adevăr. Dânsii îi amintește ca pe niște câini orbi și surzi. (Isaia 56 : 10, 11) Aceia

Dânșii sunt vânzătorii lui Dumnezeu și al împărăției lui, dupăcum și tatăl lor, Satan încă este vânzător. Arată icoana slujbei lui Dumnezeu, dar neagă puterea ei. Dupăcum magii și vrăjitorii Egiptului au rezistat lui Moise, tot astfel se împotrivesc antichipul lor de azi, preoțimea, adevărului lui Dumnezeu. Despre dânșii spune cuvântul lui Dumnezeu: „Dar nu vor mai înainta, căci nebunia lor va fi arătată tuturor.” — 2 Timotei 3 : 1—9.

Criză

„Când se vor împlini cuvintele apostolului suscita-te, o să fie un timp de mare criză (nedumerire). Acest timp a sosit acum. Iehova a așteptat mult, iar acum a sosit timpul potrivit pentru acțiune. Întrebarea principală pusă înaintea popoarelor pământului acum este: Cine este Dumnezeu și cine va domni asupra lumii? Această întrebare se va rezolva în favoarea lui Dumnezeu, deoarece El este Regele puternic al eternității. — Ieremia 10 : 10.

„Scriptura arată că unii vor sta lângă Iehova într-un timp de mare strâmtorare, pînăcînd Satan pe ai săi îi va strînge pentru lupta din urmă, în jurul său. Grupul celor unși cari s-au strîns la congresul mare, a atras atenția lui Satan și al agenților săi, prin aceea, că au declarat cumcă sunt împotriva Diavolului, și sunt de partea lui Dumnezeu. Aceasta este o declarație de război, de sub urmările căreia cei unși nu se vor de la o parte. Iehova a lăsat să se scrie pentru unșii săi următoarele cuvinte: „Voi cânta Domnului cît voi trăi”, știind că va veni acest timp de mare criză.”

„Acesta este textul pentru anul 1929, că este și potrivit timpului. Fiecare uns și credincios va avea plăcere, în acest fapt. Se vor cugeta asupra lui și se vor nizi ca să se conformeze. Se vor bucura, dupăcum sta scris: „Va fi dulce cugetarea mea despre El: mă voi bucura în Domnul”. — Psalm. 104 : 34 (traducere engleză).

Motiva

„Celor unși, (în timp ce se află în plăcute cugetări asupra Dumnezeului lor) le vor veni în minte unele motive, pentruce ei sunt datorii a cânta lauda sa. Este la loc, ca să amintim aci unele din ele. Motivele sunt cu atât mai multe, decît să le putem înșira pe toate. Voința lui Dumnezeu este aceea ca să nu uite toți de El. Binecuvîntează suflete al meu pe Iehova și nu uita de toate binefacerile lui.” (Psalm 103 : 2) Iehova este marele binefacător al omenirii, căciace stă mai cu seamă pentru cei unși. Iehova a plănuț cu multe mii de ani înainte alegerea unei clase de oameni, pe cari să-i formeze de corpul lui Christos. El a instituit totatunci regula, după care aceasta clasă trebuie să fie sfîntă și neprihănită în iubire înaintea Lui. (Ef. 1 : 4) Această regulă Dumnezeiească nu spune, că noile creaturi pînă sunt în corp, tre-

ține desăvârșire în iubire, căciace înseamnă o predare devotată și curată față de Dumnezeu. Fiind desăvârșiți în acest mod, ei sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu.

„Scăderile celor unși le împlinește Isus Christos. Acele sunt acoperite. Pentrucă această turmă favorizată să se poate alege, Dumnezeu a prevăzut pentru dânșii răscumperarea prin sângele lui Isus. În marea sa milă, i-a atras la sine prin Isus Christos, le-a dat cunoștința planului și intențiunilor sale, i-a îndreptățit, în urmă i-a făcut creaturi noi în Christos. După aceea i-a uns și i-a încredințat cu ducerea la îndeplinire a anumitei părți din lucrarea sa amintită în Scripturi. În favoarea acestora a lăsat să se scrie în cuvântul său acele lucruri, cari servesc pentru ajutorarea, mîngăierea și întărirea speranțelor lor. — Romani 15 : 4.

„Lor le-a zis: „Învățați-voi și-ți voi arăta calea în care să umblu, cu ochiul meu te voi învăța. (Psalm 32 : 8) Cei unși în aprecierea marelui har Dumnezeiesc, răspund prin cuvintele psalmistului: „Prin sfatul tău condamnă, și în mărirea primește-mă”. (Psalm 73 : 24) Pentru creștin nu poate să existe alt conducător afară de cuvântul Lui Dumnezeu. Cuvântul său formează hrana potrivită pentru cei unși, căciace înseamnă, că cuvântul său clădește po unși în Christos, (Proverbe 30 : 8; Efeseni 5 : 1, 7) Edificarea și creșterea în Christos nu e altceva, decît creșterea în asemănarea Domnului Isus, și predarea deplină față de Iehova Dumnezeu.

Cine este El?

„Copii lui Dumnezeu l laudă pentru ființa sa. Ei învăț din cuvântului și dădătorul de viață a tot ce viețuiește. (Isaia 42 : 5) Asemenea lui nu există altul. (Isaia 45 : 5, 7) Dupăcum creatura se îmbracă în haine, astfel Dumnezeu se îmbracă în lumină. „Celce cu lumina că, cu o mantie te-ai îmbrăcat, cel ce ai întins cerul ca un covor”. — Psalm 104 : 2.

„El este Dumnezeu Atotputernic, al cărui putere nu cunoaște margini. (1 Moise 17 : 1) El este Dumnezeul Atotputernic al lui Avraam, Isac Iacob și al tuturor sfinților profeti. El este Dumnezeul și Părintele harurilor și Dumnezeul tuturor mîngăierilor. Dacă își manifestă mânia sa față de dumnezeul rău, atunci nimic nu-i poate sta în cale să-L împiedece. Scopul Său știut este, ca să nimicească pe cel rău și organizația sa. „Deaceia voi cutremura cerurile și se va clăti pămîntul din locul său, la urgia lui Iehova Dumnezeu oștirilor, și în ziua aprinderii mîniei lui”. (Isaia 13 : 13) Chiar acum a scuturat cerurile de unde a aruncat la pămînt pe Satan, Dumnezeul fals, al cărui armată se adună acum pentru ultima mare zguduire a pămîntului. Atunci cînd își va exercita Dumnezeu puterea sa nemărginită, nu va fi nimeni care să i-se poată împotrivi. Nu este Dumnezeu asemenea Lui.

„Este Dumnezeu Atotputernic al oștirilor, căciace înseamnă, că înaintea armatei sale, trebuie să se înfrîngă

orice împotrivi-
re. Dacă se pune în activitate, atunci va zdrobi capul organizației dușmane, precum și toate părțile organizației. (Psalm 110 : 6) „Căci iată, că El a întocmit munții, a făcut vântul și spune omului până și gândurile lui. El prefăce zorile în întunec și umblă pe înălțimile pământului. Domnul, Dumnezeu ostirilor este numele Lui. (Amos 4 : 13) Măreția și strălucirea sa nu se poate pune în comparație cu măreția și strălucirea nici unei creaturi.

21 El este marele Iehova, care dela început a știut a făurit planul său. În înțelepciunea sa desăvârșită și-a făcut planul, pe care nimic nu-l poate împiedeca ca să nu-l ducă la îndeplinire. Unul dintre marile sale scopuri este ca să înființeze pe pământ o domnie de dreptate. După ce destule ocazii a dat creațiilor sale ca să simțască înăuna de fier al Apăsătorului nemilos, și ca să cunoască fărâncicia „planurilor de refoar-
ne” introduse pentru orbirea lor, va arăta atunci tuturor domnia sa, care va zdrobi orice nelegiuire. Guvernarea sa nu va urma o politică nestatornică și nehotărâtă. Nu vor mai fi în ea apăsători, politicieni fărâncici, și nici învățători ipocriți. Guvernarea sa trebuie să fie dreaptă, adevărată și nepărtinitoare, în care fiecare creatură cinstită își va putea pune toate încrederea. Credințioșii sa va duce la îndeplinire scopurile și planurile sale. — Isaia 9 : 7.

22 El este Dumnezeu Cel prea înalt. (Psalm 91 : 1) Față de aceia, cari dovedese un devotament deplin față de El, le este loc sigur de apărare. El este sanctuarul acelora pe cari i-a atras în legământ. „Dumnezeule, în sfințenie este calea ta, (englezește: în sanctuar) ce zeu este atât de mare ca Dumnezeu?” (Psalm 77 : 13) În timpul potrivit toate domniile, puterile și împărățiile trebuie să se închine Lui. Puterea sa nemărginită nu va folosi-o în scop egoist ci pentru binele acelora care se vor supune.

Relația sa față de unșii săi

23 Unșii lui Iehova acuma vor cânta preamărirea Lui. Ei au tot motivul ca s'o facă. Cei unși vor lauda pe Iehova pentru relația ce o are față de dânșii. Doară El a primit pe cei unși în familia sa și i-a făcut membri în Christos. (Romani 8 : 15) Le-a dat spiritul său și în caz că vor dovedi credințioșie prin probe și încercări până la sfârșit, îi va face împreună moștenitori cu Fiul său iubit. După cum lui Moise i-a arătat planurile sale cu privire la dânșii. Intre El și unșii săi există minunata relație dintre parintele iubitor, care se îngrijește totdeauna de ai săi; și fiul său, al cărui privilegiu și datorință este; ca să dovedească față de tatăl său devotament, supunere și credințioșie. Increderea și iubirea fiului față de Parintele său îl face, ca să vestească întotdeauna lauda marelui său binefăcător și dădător de viață.

24 Copilul lui Dumnezeu știe bine, că azi îl amenință din partea dușmanului pericol permanent, și că fără de paza orânduită de Dumnezeu nu ar putea sta. El vede bine că agenții lui Satan, al dușmanului caută să nimicească pe cei unși. Cei unși cu încredere privesc la Parintele lor și spun: „Dară tu Iehova ești scut în jurul meu. Mărirea mea

și înălțătorul capului meu”. (Psalm 3 : 3) El înțelege că Iehova Dumnezeu este apărătorul dânșilor. Au toate încrederea, că Dumnezeu la timpul său potrivit își va mări numele său, și va elibera pe aceia cari îl iubesc. Deoarece s'au consacrat din iubire, lui Dumnezeu, nu pot răbda ca să nu-i laude numele. Pentru aceia cei unși spun: „Lăudați pe Domnul, că bun este, și în veci ține îndurarea sa. Și Izrael zică: căci în etern ține îndurarea sa. Și casa lui Aron zică: căci în etern ține îndurarea sa”. — Psalm 118 : 1—3.

25 Dumnezeu a învățat pe izraeliți să spună următoarea rugăciune: „Iartă toate nelegiuirile noastre, primește-ne cu bunăvoință și îți vom aduce în loc de tauri, lauda buzelor noastre.” (Osea 14 : 3) Copilul lui Dumnezeu acum înțelege, că el trebuie să se păzească pe calea care o apucă și se fie cu grijă, ca să poată îndeplini ceiace în ochii lui Dumnezeu pare legal și potrivit. El se roagă să nu fie nelegiuit, ci să fie văzut credințios și drept. După această cu încredere poate să ceră, ca să fie primit de Dumnezeu. Dacă această relație într'adevăr o cunoaște, poate spune, că va aduce jertfă prin lauda buzelor sale. Lauda o spunem prin buzele noastre. În membrele viteiului este țârie. Astfel viteii buzelor reprezintă țâria acelora. Acesta înseamnă, dacă copilul lui Dumnezeu este plăcut în ochii Parintelui, atunci se află sub manta fericii, poartă podoabele miresei, a intrat în bucuria Domnului, și lauda ce-o aduce Dumnezeului, va da putere cântecului său.

26 Din cauza necredinței și nesupunerei, un timp anumit izraeliții au fost fără se poată vedea sau înțelege voința Lui, așa dupăcum lui Dumnezeu i-a plăcut să descopere pentru cei ascultători. Pentru aceasta Iehova nu i-a primit în harul său. Deoarece nu au vederă sau înțelegere, ei pășesc către întunec. Este scris: „Unde viziunea dumnezească lipsește, poporul este desfrânat.” (Proverbe 29 : 18. trad. ung.: poporul se îndepartă dela Dumnezeu.) Nici un copil al lui Dumnezeu nu are motivul ca să rămână în întunec. Cel cu nesupunere desigur nu va avea darul să vadă adevărul. Aceia, cari se indoiesc a primi adevărul, așa dupăcum îl dă popoului său, va trebui să cadă. Iehova face să strălucească fulgerele sale co ies din templu, acelora, cari sunt în clasa templului. Privilegiul celor credințioși este ca să vadă planurile sale. Ceiace ved ei acuma, nu mai este chip înșelător. Ei așa vad adevărul, cum Dumnezeu îl descopere și se bucură văzând lumina ce înaintează, pentruce, cu laudă și preamărire cinstesc pe Dumnezeu.

27 Cu o ocazie izraeliții, pe când pereceau în pustiu, duceau lipsă de apă. Erau lipsiți. Atunci Dumnezeu a poruncit lui Moise ca să lovească stâncea din care a curs destulă apă pentru dânșii. Dumnezeu astfel le-a arătat prezența sa: „Înainte Dumnezeului cutremură-te pământule! Înaintea Dumnezeului lui Iacob, care prefăce stâncea în iaz de apă și cremenca în izvor de apă.” (Psalm 114 : 7,8) În pustietatea lumii, acolo unde mare este setea după adevăr, Dumnezeu își arată prezența sa. Dumnezeu

a reversat adevărul pentru binele acelor care i s'au consacrat. Cei unși, văzând aretarea prezenței și al îngrijirii sale iubitoare, cântă lauda Lui.

Unii cari pretind că s'au consacrat lui Dumnezeu, vorbesc de rău pe frații lor, deoarece aceștia cu cuvinte aspre infierează pe preoți fătărnici. Din Scripturi reesă că aceștia sunt copii Diavolului, care este dușmanul lui Dumnezeu. Preoțimea scăzută de accia este dușmanul lui Dumnezeu, deoarece necinstește numele lui. Dușmanii lui Dumnezeu, trebuio să fie dușmani și ai copiilor săi. Adevăratul fiu al lui Dumnezeu privește pe dușmanul lui Dumnezeu, cașicum acela ar fi al dănsului. Copii credincioși ai lui Dumnezeu fiind de partea Domnului, urăsc nedreptatea, pe cei ce fac nedreptăți și pe cei ce vorbesc împotriva lui Dumnezeu. „Au nu voi ură Iehova pe cei ce te urăsc? Și să nu am desgust de cei ce se scoală asupra-ți? (Psalm 139: 21) Nu putem să cântăm lauda lui Dumnezeu și totatunci în mod tacit să arătăm stimă și plăcere față de dușman. Orice ocară ce cadă pe numele Părintelui nostru, este totodată și săgeată cu venin îndreptată spre noi.

Despre împotrivire și favorizarea dușmanului citim următoarele: „Păcatul magiei este răscularea și cași fără-de-legea idolatriei este împotrivirea. Pentrucă tu ai lepădat cuvântul lui Iehova, și El te-a lepădat dea mai fi rege.“ (1 Samuel: 15: 23) Vrăjitoria în acest loc este amintită spre folosul bisericii. Vrăjitoria (magia, prezicerea) înseamnă, a no adresa, pentru sfat, dușmanului, pănăcând nesupunerea înseamnă urmarea unui drun împotriva voinței lui Dumnezeu. Împotrivirea de a se supune voinței lui Dumnezeu, (în englezește: opunere cu îndărăjire) este o vinovăție tot atât de mare ca idolatria, deoarece nu e altceva, decât o nesupunere egoistă față de voința lui Dumnezeu. Dumnezeu este milos față de accia cari voiesc a-L servi. El acum netezește drumul pentru accia care doresc a-i preamări numele. Aceștia nu așteaptă și nici nu doresc să primească laudă din partea cutăriva dușman al lui Dumnezeu. Ei stau de partea lui Iehova și îi preamăresc numele. Deaceia împăcarea cu preoții, care sunt fii Diavolului, înseamnă negociere cu dușmanul, vrăjitorie și împotrivire. Aceasta nu este altceva decât necredincioșia față de Dumnezeu nostru.

Omul înțelept cu sârguință caută să cunoască voința lui Dumnezeu referitor la poporul său. Cunoscând aceasta, își va da cele mai bune străduințe ca să facă voința lui Dumnezeu, fără să țină seamă de ceiace spun sau eugeta alții. Acela va fi om înțelept care va vedea calea Domnului, și va înțelege bunătatea lui plină de dragoste. „Tot înțeleptul vadă aceasta și priceapă îndurările lui Iehova.“ (Psalm 107: 43) Cel înțelept nu numai că vede adevărul la lumina fulgerelor lui Iehova, dar cu mare plăcere va și implini accia spre ce îl îndeamnă adevărul, și va fi martor al lui Dumnezeu și va cânta lauda Lui.

Atunci când Iehova a dat porunci lui Izrael prin Moise, acesta a vorbit astfel: „Si aceasta va fi dreptatea

noastră de vom căuta ca să împlinim toate aceste legi înainte lui Iehova Dumnezeu nostru, precum ni-a ordonat.“ (5 Moise 6: 25) Dreptatea (a fi drept) înseamnă mai mult decât împlinirea legii. Îndreptățirea înseamnă a posede accia plăcere al lui Iehova, pe care o arată față de accia, cari din toată inima fac voința sa. Creștinul nu numai de accia este drept, că a fost primit prin Isus Christos în familia lui Dumnezeu. Trebuie să dovedească supunerea și devotamentul său față de Dumnezeu, din toată inima trebuie să se supună poruncilor sale și astfel trebuie să dobândească plăcerea lui Iehova față de el. Dacă face aceasta, atunci el cântă lui Dumnezeu.

Tot în folosul bisericii s'au scris cuvintele: „Milă și judecată voi cânta, Tie Iehova-ți voi cânta. Voi lua aminte la calea neprihănizei. Când vei veni la mine? Voi umbla în nevinovăția inimii mele, înlăuntrul casei mele.“ (Psalm 101: 1, 2) Fiecare are lipsă de milă din partea marelui Dumnezeu, so înțelege că și membrii bisericii. Mila și dreptatea lui Iehova merită laudă. Copii săi vad desfășurarea dreptății (judecării) sale, față de accia, care se organizează împotriva voinței sale. Ei vad arătarea dreptății (judecării) sale și față de accia, cari tăgăduiesc numele Lui, dupăce odată au fost luminați. Ei beneficiază de accia milă (har), care a arătat unșilor săi. Ei vad, că va arăta milă și îndurare și față de cei răi și apăsați. Fii săi din clasa templului, cunoscând mila și îndurarea sa față de toată creatura, au o deosebită plăcere în cântarea laudei Dumnezeului lor.

Putere și măreție

Cei unși mai bine decât oricare altul pot se vadă că Satan, Dumnezeu fals și agentii săi în ce măsură au apăsat popoarele depe pământ. Ei vad prin credință, că a sosit timpul, când Dumnezeu va zdrobi pe apăsați și va șterge apăsații și pe popor il va elibera. Ei vad și accia, că domnia de dreptate al lui Dumnezeu, nu peste mult se va cobori din cer împodobită cu frumosețe și glorie, ca ieie în mână cărmuirea asupra treburilor depe pământ, în mod desăvârșit.

Eliberarea și binecuvântarea poporului trebuie să se precedată de manifestarea mâinii lui Dumnezeu. Ziua lui Iehova a sosit. Această zi trebuie să fie o zi de arzătoare și infricoșătoare. Înainte de stabilirea păcii eterne pe pământ, și înainte de ajungerea adevărului în deplin progres, trebuie să se ducă la îndeplinire o lucrare extraordinară, care încă nu ni-e descoperită. Despre aceasta zi stă scris: „Căci Iehova se va scula ca în muntele Perazim, se va repezi ca în valea Ghibeonului, ca să facă lucrarea sa, lucrarea cea streină, și să îndeplinească fapta sa, fapta cea streină firei lor.“ — Isaia 26: 21.

„Lucrul strein“ amintit aici de profet, trebuie să fie așa ceva ce nu a arătat profeților săi. Acesta va fi probabil lucrul lui Dumnezeu, care se va face din cer, și nu va fi făcut de oamenii. Putem presupune, că această „lucrare streină“ al lui Dumnezeu a fost preumbrată de ceiace s'a întâmplat pe muntele Perazim și în valea Ghibeonului, deoarece profetul ne amintește aceste lucruri.

Cetatea vestită a Ghibeonului a legat pace cu Iosua. Pentru aceasta împărații al altor cinci cetăți și-au unit armatele ca să pornească împotriva Ghibeonului. Iosua a mers în ajutorul cetății Ghibeonului și a bătut pe dușmani. Și cum i-a fugărit „Domnul a lăsat să cadă asupra lor pietre mari din cer” și a tăiat astfel inamicul. În aceeași luptă s'a întâmplat ca Iosua a rugat pe Dumnezeu ca să oprească soarele și luna. Dumnezeu l-a ascultat și i-a și împlinit cerința în mod literal. Este scris: „Și n'a fost zi ca aceea; nici înainte și nici după aceea, că Iehova să asculte de un om; că Iehova se lupta pentru Izrael.” — Iosua 10: 14.

„Iehova Dumnezeu a dat biruința lui Iosua. Din acest motiv putem deduce, că lupta Armageddonului a fost preumbrită de experiențele lui Iosua din valea Ghibeonului. Iosua a dorit ca să steie soarele și luna, ca să vadă pe dușman când îl va urmări. Iosua a reprezentat pe unsul Domnului. Acest fapt aduce cugetul, că nu este nelaloc, dacă rămășița cere Domnului, ca să-i lumineze și pe mai departe cu fulgerele sale strălucitoare și ca să le deschidă calea să lupte și mai departe, până va veni timpul potrivit al lui Dumnezeu când va răpune dușmanul.

„În lupta dela Ghibeon, izraeliții au ucis pe unii cu sabia, dar cu mult mai mare a fost numărul acelor care au fost uciși de pietrele căzute din cer. (Iosua 10: 11) Aceasta a fost o ocazie miraculoasă, a fost arătarea puterii lui Dumnezeu. Bine că a avut caracter local acest fapt, dar aceasta nu împiedeca aceea împrejurare, să nu fi fost un eveniment simbolic, prin care Dumnezeu ar fi preumbricit manifestarea puterii sale ce se va desfășura peste întreaga lume. Așa se vede deci, că „lucrarea sa streină” va consta din arătarea puterii sale nemăsurate, ce se va manifesta prin nimicirea dușmanului în lupta Armageddonului.

„Pe muntele Perazim s'a întâmplat, că David a bătut pe filistenii, iar idolii lor le-a dărâmat. Filistenii însă s'au întors din nou și împărțiți în vale, au pornit la luptă din nouă. David s'a temut ca să-i atace, însă Iehova a hotărât altfel. Iehova a zis lui David, ca să înconjoare pe inimic și să-i atace dindărăpt. I-a poruncit lui David, ca să nu pornească până nu va auzi „vuet de pași în vărfurile duzilor”, după care vuet să pășească grăbit. Domnul a mai adăugat la îndrumarea aceasta cuvintele: „că Iehova iesă înaintea ta ca să bată tabăra filistenilor.” (2 Samuel 5: 20—25) David s'a conformat îndrumării lui Iehova. Biruința a fost al lui Iehova.

„„Lucrul strein” anuntit de profetul Isaia, așa se vede că se referă la arătarea acelei puteri dumnezeiești care se va manifesta în războiul Armageddonului. Aceasta lucrare va părea „streină, nemaipoenită” pentru popoarele pământului, și pentru toți, afară de aceea care sunt în armonie cu Domnul. După aceasta zice profetul Isaia: „Și acum nu batjocoriți, ca să nu se facă mai tari anțurile voastre, căci auzit-am dela Iehova, Domnul ostirilor, că s'a hotărât nimicește peste toată țara. Luați

în urechi și auziți vocea mea. Ascultați și auziți cuvântul meu!” — Isaia 28: 22, 23.

„Rămășița își va da toată silința, ca să pună mărturie despre acest fapt dușmanilor lui Iehova, și mulți vor batjocori și-i vor ținea de nebuni, pe acești vestitori. Între batjocoritori vor fi mulți, cari se țin de a fi fiii lui Dumnezeu. Copiii credincioși și adevărați ai lui Dumnezeu, vor asculta de aceasta chemare, și vor sta de partea lui Iehova. Creștinii unși de pe pământ niciodată nu vor fi în stare ca să lego pe Satan și să-l zdrobească organizația. Aceasta trebuie să o facă Iehova, și o va și face; iar rămășița trebuie să cânte preamărirea lui Dumnezeu, ceea ce vor și face cu bucurie, în timp ce Dumnezeu procedează la „lucrarea sa neobișnuită”.

„Pecând puterea dușmanului va fi frântă, lanțurile de pe mâinile celor apăsați de pe pământ vor cădea, cari fiind astfel eliberați, vor avea ocazie ca să asculte adevărul, că Iehova este Dumnezeu, și că domnia sa dreaptă, la cârmă cu Christos, este aceea, pe care au așteptat-o cu atât dor. „Iacă acesta este Dumnezeul nostru, îl așteptăm ca să ne mântuie. Acesta este Iehova, îl așteptăm; ne vom bucura și ne vom desfăta în mântuirea lui.” — Isaia 25: 9.

„Unșii lui Iehova văd, că aceste lucruri binecuvântate nu peste mult trebuie să se ducă la îndeplinire. Știu și aceea, că Dumnezeu și Părintele lor va fi acela, care va face lucrul acest mare. Ei văd, că ocară de pe numele Lui va fi curățită pe veci, și inima lor răsună de bucurie și de lauda ce i-o cântă. Poporul va vedea gloria și măreția lui Dumnezeu și se va bucura. Sfinții văd aceasta acuma și nu-și pot reține cântarea de laudă.

„Isus Christos a fost totdeauna bucuria Părintelui. Iar Isus s'a desfătat totdeauna în iubirea marelui Dumnezeu. De atunci, decând Lucifer a adus pe numele Părintelui său ocară și rușine atât de mare, în mintea Fiului său iubit, s'a nutrit un dor, pentru ducerea la îndeplinire a unui lucru neobișnuit. Isus, ca să vadă preamărirea numelui Părintelui său, a părăsit curtea cerească, a devenit om și a suferit moartea cea mai rușinoasă. Dumnezeu l'a înviat din morți și l'a înălțat în cer peste toate, și l'a înzestrat cu mare onoare, glorie și putere. Dar a mai fost și altceva, ce dorea Isus să îndeplinească, și anume, ca să nimicească pe dușman și organizația sa și ca să facă, ca numele Părintelui său se fie văzut de toate creaturile sale în adevărată lumină. Părintele i-a spus: „Sezi de dreapta mea și așteaptă până sosește timpul hotărât de mine, până când pe dușmanii tăi îi voi preface în pulbere sub picioarele tale.” Timpul potrivit al lui Dumnezeu, când începe acțiune împotriva Dușmanului, a sosit; cu care ocazie așa a vorbit către Fiul său: „Ieși afară din Sion cu toiagul dreptului de domnie și domnește între dușmanii tăi.” — Psalm 110: 1, 2.

„Atunci lupta s'a început, și dușmanul Satan a fost aruncat din cer. După aceea Isus a venit la ai săi ca să-i primească și să-i ducă în starea templului. Examinarea unșilor a început, și acelor. ne cari ia aflat credincioși

în supărătoarea intereselor împărăției adevărate, îndușii (afecțioși), le-a zis: „Intrați în bucuria Domnului tău.” (Matei 25: 21). Bucuria Domnului nu este alta, decât mărturisirea numelui Părintelui. Aceasta a fost dorința fierbintă a lui Isus Christos. La această lucrare a început El, în calitate de executor al Părintelui său. Aceasta el o să și împlinească în mod glorios, și în cinstea Părintelui său. Cu bucurie cântă lauda Părintelui său și pe fiecare membru al clasei templului, îl cheamă ca să facă asemenea. — Psalm 29: 9.

„Accia care au intrat în bucuria Domnului, stau cu totul de partea Lui. El este Dumnezeu lor și ei numai Lui îi cântă, nu altuia. Ei nu cântă astfel de cântece ce ar fi pe placul dușmanului sau organizației babiloniene. Exemplu de urmat: au servit oarei, ceiace Dumnezeu de accia. Lăsați să se însemneze ca să servească pentru conducerea unșilor din acest timp. Atunci când evreii erau în prisoarea din Babilon, babilonienui i-au le-au poruncit ca să cânte din cântările Sionului. În fond astfel au vorbit către evrei: „Uitați trecutul, uniți-vă cu noi și să ne lăsam în pace unii pe alții. Cântați pentru noi!” Izaclitiu au răspuns: „Nu, noi nu vom cânta cântările noastre pentru voi. De te voi uita Ierusalime, uite dreapta mea scusinta ei. Lipească-se limba mea de cerul gurii mele, de nu mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune Ierusalimul în culmea bucuriei mele.” — Psalm 137: 5, 6.

„Tot astfel, sistemele babiloniene caută să împiedece lucrul Domnului, în diferite chipuri. Un sistem folosit de ei este, că fac ofertă poporului lui Dumnezeu, ca să trăiască în pace cu ei și cântările lor să le cânte pentru dansii. Unii cari au fost distinși prin accia că Domnul i-a uns, dar în mod evident au pierdut această ungere, astfel se adrează către acci unși cari mai în la Domnul și cântă preamărirea lui Dumnezeu: „Pentruce nu crutați preoșimea Babilonului? Nu-i supărați. Ajutați-le. Pentruce nu-i lăsați în pace și pentruce nu cântați cântările voastre pentru ei?” „Nu, răspunde clasa credincioșilor unși, eu voi cânta lauda Dumnezeului meu. Dacă nu voi rămânea credincios Dumnezeului meu și dacă nu voi cânta numai lauda lui, atunci să se lipească limba mea de cerul gurii!”

„Credincioasa clasă a rămășiței nici nu vrea să audă de împăcarea cu dușmanul. Ei cu căugetare statornică stau lângă Domnul. În El se încred și se bucură de pace desăvârșită. (Isaia 26: 3) Depo buzele lor răsună cântările de mulțumire, bucurie și lauda. Cu fiecare ocazie, ei mărturisesc pentru numele Lui. Ei știu, că față de orice rău sunt în siguranță, deoarece aud cum le spune Domnul: „Iehova te va păzi de orice rău, va păzi sufletul tău. Iehova va păzi intrarea și ieșirea ta, de acum și până în veci.” — Psalm 121: 7, 8.

„Să fie dar anul 1929, în armonie cu textul nostru, un astfel de an, când de pe buzele unșilor, încontinuu, numai laudă va răsuna Dumnezeului lor! Să fie acest an, anul în care s'a dat cea mai estinsă mărturie despre nu-

mele și gloria sa! Nici un uns să nu lase să se ostenească mâna sa. Rămânând pe mai departe în armonie cu Iehova, vor fi în pace, vor vedea pe Domnul față în față, și împreună vor ridica glasurile lor, ca să cânte cu bucurie deplină, lauda lui Dumnezeu.

Intrebări pentru studiul berean

§ 1. Ce înseamnă expresiunea, că „fiecare creatură are pe Dumnezeu său”? Cine este Iehova? Pentruce este lucru important a cunoaște pe adevăratul Dumnezeu?

§ 2-4. Spune cine este Dumnezeu acestei lumi! Cum a devenit domnitor? Ce scop a avut și de ce mijloace s'a folosit pentru ajungerea scopului său? Ce rezultat a avut influența și puterea lui și pentru ce a fost permis?

§ 5-6. Ce deosebire este între serviciul adevărat și cel fals? Spune cât de multe feluri și cât de răspândită este înclinarea falsă către Dumnezeu? Ce rol are preoșii și în ce măsură sunt ei vinovați?

§ 7. În ce scop a folosit Dumnezeu pe profeți? Cum au primit pe acești soli, și ceiace au vestit și pentruce?

§ 8. În ce scop a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume? Cum a fost primit marele martor al lui Iehova și pentruce?

§ 9-11. Ce mărturie a fost indecursul vârstei Evangheliei? În ce scop s'a permis ocaziunea mărturiei? Descrie nelegiuirile lui Satan din acest timp.

§ 13-14. Spune ce întrebare mare este pusă înaintea porreilor de ne-năvâr? Cări sunt cele două clase deosebite care le vedem împărțindu-se în urma întrebării puse? Ce rol are în relația cu acest fapt rămășița?

§ 15-17. Amin este căeva din „marile binefaceri”, al lui Iehova de cari se bucură cei unși, și pentru care se văd îndatorati să cântă lauda Lui.

§ 18-22. Arată că copiii lui Iehova trebuie să-L laude a) pentru ființa sa, b) pentru puterea sa cu care sustine pe ai săi și față de care la urmă se va nimici orice împotrivire c) pentru înțelepciunea sa care se arată prin faptul permisiunii răului și prin planul său referitor la binecuvântarea tuturor aceloră care se supun.

§ 23-24. Descrie legătura dintre Dumnezeu și unșii săi, și acele binecuvântări de care se bucură accia cari arată aprecierea lor față de aceste.

§ 25-27. Aplică Osea 14: 2, asemănând starea izraeliților cu cea a izraelului spiritual arătând unica stare în care poate să se bucure și pe mai departe copilul lui Dumnezeu, de plăcerea lui Iehova.

§ 28-30. Arată dacă este potrivit ca rămășița, să mustră pe preoți în timpul deacuma? Cum se poartă cel înțelept față de părerile altora?

§ 31-32. Care este adevărul real și cum putem ca să-l obținem? În ce măsură ne îndeamnă mila și judecata lui Iehova spre cântarea laudei lui?

§ 33-34. Cum văd acuma cei unși eliberarea omenirii: a) prin cele întâmplări care au condus la lupta dela Ghibeon, b) prin situația și rugămintea lui Iosua din valea Ghibeonului, c) și prin experiențele lui David, depe muntele Perazim. Descrie faptele de eliberare ce a arătat Iehova cu acele ocazii. Iehova în viitorul apropiat și ce e cauza, că nu ne-a arătat natura lui? Ce învățură trebuie să tragă rămășița din aceste icoane?

§ 41-42. Ce se va întâmpla în Armageddon? Cunoașterea acestui fapt, cum trebuie să miște pe accia, văd încă acuma acest lucru?

§ 43-44. Descrie devotamentul statornic ce a arătat Isus față de Părintele său și cu ce l-a răsplătit. Ce învățură trebuie să servească acesta pentru unșii depo pământ în privința privilegiilor și speranțelor lor?

§ 45-47. Explică pentruce cer babilonienui, ca să la cântăm din cântările Sionului? Care este purtarea rămășiței față de sistemele babiloniene?

§ 48. Citează textul potrivit pentru anul 1929. Cum va intra cel credincios în anul nou al privilegiului și binecuvântărilor, văzând situații prezentă, și harul cel mare al Părintelui cereș, de care se bucură în acest an cei unși.